

- 2.Кремешна Т. Формування педагогічної самоефективності майбутніх учителів музики: дис...канд. пед.. наук:13.00.04.- Одеса, 2008. – 189 с.
- 3.Мозгальова Н. Змістове наповнення поняття «інструментально-виконавська підготовка» вчителя музики //Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 14: Теорія і методика мистецької освіти: зб.наук. праць.- Київ: Вид-во НПУ ім.. М. П. Драгоманова, 2010. – Вип.9 (14).
- 4.Філософський енциклопедичний словник / за ред. В. Шинкарука.- Київ: Абрис, 2002. – 742 с.

УДК 378.011.3

Зарицький А.О.,

доцент кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства

Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки,

anzar2008@ukr.net

Зарицька А.А.,

кандидат педагогічних наук,

викладач постановки голосу Луцького педагогічного коледжу,

zaranna.aa@gmail.com

РОЛЬ ПЕДАГОГІЧНОГО САМОМЕНЕДЖМЕНТУ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

У період реформування системи національної освіти активізується впровадження нових педагогічних технологій та науково-методичних досягнень, відбувається модернізація діючих та створення інноваційно-варіативних загальноосвітніх закладів різного типу. Відтак, проблеми наукового обґрунтування теорії педагогічного менеджменту та апробації інноваційних моделей управління освітою на кожному з її рівнів організації набуває особливої соціальної значущості.

Гуманістична парадигма вищої професійно-педагогічної освіти передбачає насамперед пріоритет цінностей конкретної особистості майбутнього спеціаліста, його здатностей аналізувати, прогнозувати і проектувати траєкторії свого життєвого шляху і професійного становлення. При цьому результативність майбутньої діяльності залежить від усвідомленості розвитку власних зусиль та творчої активності. Саме тому оволодіння функціями самоменеджменту в сфері музичного мистецтва закономірно виступає провідним завданням вищої школи.

Окреслена проблема висвітлена сучасними науковцями в різних аспектах: теоретичні засади педагогічного менеджменту (В. Бондар, К.

Вазіна, Л. Даниленко, Л. Пермінової, М. Приходько В. Симонов); творчий розвиток особистості педагога (Л. Ахмедзянова, Н. Кузьміна, О. Рудницька, В. Семиченко, С. Сисоєва); розвиток педагогічної рефлексії та механізмів рефлексійного управління освітнім процесом (О. Анісімов, Ю. Кулюткін, Г. Сухобська), формування педагогічного мислення, свідомості й самосвідомості (Г. Нагорна, Є. Рогов, О. Цокур), саморегуляція педагогічної діяльності (О. Саннікова, О. Чебикін, Т. Яценко); психології менеджменту (М. Боришевський, Л. Карамушка, Н. Карасьова, О. Філь).

Слід відзначити, що окремі аспекти управління професійною діяльністю музичних керівників та вчителів музики досліджувалися у працях В. Кузя, О. Олексюк, Г. Падалки, О. Ростовський, О. Шевнюк, О. Щолокової та ін. Водночас проблема педагогічного само менеджменту в процесі підготовки бакалаврів музичного мистецтва не отримала належного висвітлення у психолого-педагогічній літературі.

На відміну від традиційно вживаного у вітчизняній психолого-педагогічній літературі поняття «керування» термін «менеджмент» більш адекватно враховує нові реалії педагогічної дійсності, зумовленої дією нових засобів та інноваційних технологій навчання. Саме тому, ознайомлення з теорією педагогічного менеджменту і самоменеджменту допоможе педагогу зрозуміти сутність своєї професійної ролі. Як фахівець нового типу, він є менеджером навчально-пізнавального процесу (організатором та координатором навчально-пізнавальної та творчо-музичної діяльності учнів) [1].

Самоменеджмент трактується науковцями як послідовне та цілеспрямоване використання ефективних методів роботи в практиці освіти і самоосвіти. Зокрема, Н. Лукашевич вважає, що самоменеджмент є комплексом загальних підходів, що забезпечують компетентно-професійне управління власною кар'єрою як системою ефективних прийомів і методів самопізнання, самооцінки, самореалізації і саморозвитку з метою досягнення поставлених життєвих цілей і завдань [2, с.44]. Підхід до самоменеджменту як технології дозволяє, на його думку, застосувати методи загального менеджменту до особистісно-професійної діяльності кожної людини [2, с.38].

Отже, самоменеджмент є багаторівневим процесом самодіяльності особистості, що характеризується усвідомленим і раціональним управлінням власним життям і творчим саморозвитком. Це – цілеспрямоване і послідовне оволодіння навичками самоуправління, самоорганізації, саморегуляції, самовиховання з метою неперервного саморозвитку і самореалізації у професійній діяльності.

Ми розглядаємо педагогічний самоменеджмент бакалавра музичного мистецтва як цілеспрямоване застосування найбільш ефективних методів, прийомів та технологій професійного самовдосконалення з метою оптимального використання власного потенціалу, суб'єктних особливостей та часу. Таким чином, педагогічний самоменеджмент виступає як спосіб систематичної самоорганізації з метою приведення власної особистості у необхідний для творчої професійної діяльності стан, що дозволяє ефективно вдосконалювати професійні якості, створювати системи ціннісних орієнтацій та творчо-музичної активності особистості.

Висока ефективність професійної діяльності бакалавра музичного мистецтва зумовлена передусім адекватністю використаних засобів самоорганізації і саморегуляції власної особистості як фахівця музичної освіти та виховання у процесі вирішення конкретних професійних завдань [3].

Отже, педагогічний самоменеджмент бакалавра музичного мистецтва виступає:

- цілісним конструктом особистісного рівня, що забезпечує ефективність творчо-педагогічної діяльності;
- механізмом стимулювання індивідуальної стратегії самореалізації;
- багаторівневим процесом творчої самодіяльності, інтегральною складовою його професійної «Я-концепції»;
- способом самоорганізації освітньої роботи з урахуванням максимально ефективного використання творчих можливостей, здібностей і часу.

Ефективність оволодіння теоретико-методологічним і технологічним фундаментом педагогічної професії знаходиться у прямій залежності від ступеня глибокого особистісного осмислення, емоційно-ціннісної оцінки, виявлення суб'єктивного сенсу для бакалавра музичного мистецтва. Без цього професійні знання і уміння, якими оволодівають майбутні фахівці, можуть перетворитися в бездушний й особистісно-індиферентний інструмент, а професійно-педагогічна підготовка – у високотехногенний, але відчужений від особистості процес, неопосередкований їх особистими поглядами і ставленнями, почуттями і переживаннями.

Отже, педагогічний менеджмент і самоменеджмент як об'єктивні феномени, що іманентно властиві специфіці професійної діяльності майбутнього фахівця, функціонують у єдності та взаємозв'язку. Педагогічний самоменеджмент є багаторівневим процесом творчої діяльності бакалавра музичного мистецтва, інтегральною складовою його професійної «Я-концепції», що протікає як безперервна зміна його внутрішньо-особистісних станів та професійно-важливих якостей.

Список використаних джерел

1. Гончаров М. А. Основы менеджмента в образовании : учебное пособие. М.: КНОРУС, 2006. 480 с.
2. Лукашевич Н.П. Теория и практика самоменеджмента : учебное пособие. К.: МАУП, 2002. 360 с.
3. Северіна Т.М. Формування готовності майбутніх педагогів до особистісного та професійного самовдосконалення. *Педагогічний дискурс* : збірник наукових праць. 2008. Випуск 3. С. 70-78.

УДК 7.079

Іванова О.О.

аспірантка

Інституту проблем сучасного мистецтва
Національної академії мистецтв України
e-mail: Ivanova.lena.94@gmail.com

МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЯК ЯВИЩЕ КУЛЬТУРИ: РЕГІОНАЛЬНІ ФЕСТИВАЛІ В КУЛЬТУРНІЙ ПОЛІТИЦІ УКРАЇНИ

Актуальність дослідження. У даному матеріалі ми робимо акцент на необхідності якісного дослідження музичного фестивалю як значного явища культури, особливо актуального на хвилі активного обговорення засад державної культурної політики України. Українській культурі в останні десятиліття притаманний надшвидкий розвиток фестивального руху в усіх видах мистецтв та інших галузях життя. Як невід'ємна частина святкової культури фестиваль став яскравим соціокультурним феноменом, який розкриває горизонти і межі мистецтв у новому світлі, залучаються широкі верстви населення до того, що раніше багатьом здавалося недоступним і не цікавим. Такий формат проведення заходів приваблює публіку самим словом «фестиваль», як своєрідним маячком, який обіцяє щось цікаве і незвичайне.

Мета дослідження – розкрити потенціал регіональних фестивалів не тільки для розвитку культури і суспільства, а й для соціально-економічного розвитку територій.

Результати дослідження. У дослідженні ми розглядаємо сферу академічної музики, оскільки саме в ній поєднуються два важливих аспекти: історія (фестивалі академічної музики у звичному для нас вигляді